

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Anne Lisbeth

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098736749408/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

sine Hænder en Grav i den haarde Jord, saa at Blodet sprang hende ud af Fingrene.

»Begrav mig! begrav mig!« lød det ideligt, hun frygtede for Hænegal og den første røde Stribe i Øst, thi kom de før hendes Arbejde var endt, da var hun fortabt. Og Hans galede og i Øst lyste det -- Graven var kun halv gravet, en isende Haand gled hen over hendes Hoved og Ansigt ned til Hjertestedet. »Halv Grav kun!« sukkede det og svævede bort, ned paa Havsens Bund, ja, det var *Strandværlet*; *Anne Lisbeth* var sank overvældet og betagen til Jorden, kun havde ikke Tanke eller Fornemmelse.

Det var lys Dag, da hun kom til sig selv, to Karle løftede hende i Veiret; hun laae ikke paa Kirkegaarden, men nede paa Strandbredden, og der havde hun gravet foran sig et dybt Hul i Sandet og skaaret sine Fingre tilblods paa et sønderbrudt Glas, hvis skarpe Stilk stak i en blaa malet Træfod. *Anne Lisbeth* var syg; Samvittigheden havde blandet Overtroens Kort, lagt dem op og faaet ud deraf, at nu havde hun kun en halv Sjæl, den anden Halvdeel havde hendes Barn taget med sig ned paa Havsens Bund; aldrig vilde hun kunne flyve op mod Himmeriges Naade, før hun havde igjen den anden halve Deel, der holdtes paa i det dybe Vand; *Anne Lisbeth* kom til sit Hjem, hun var ikke det Menneske meer, hun før havde været; hendes Tanker vare spegede som Garnet, der speges, een Traad kun havde hun ved, den, at bære *Strandværlet* til Kirkegaarden, grave det en Grav og derved vinde sin hele Sjæl tilbage.

Mangen Nat blev hun savnet i sit Hjem og altid fandt man hende da ved Stranden, hvor hun ventede paa *Strandværlet*; saaledes hengik et heelt Aar, da forsvandt hun igjen en Nat, men var ikke at finde; hele den følgende Dag gik hen med forgyjves Søgen.

Herimod Aften, da Degnen kom ind i Kirken for at ringe til Solnedgang, saae han foran Altret laae *Anne Lisbeth*; her havde hun været fra den tidlige Morgenstund, hendes Kræfter vare næsten borte, men hendes Øine lyste, hendes Ansigt havde en rødme Glands; de sidste Solstraaler skinnede ind paa hende, straaledé hen over Alterbordet paa de blanke Spænder af Bibelen, der laae opslaaet, med de Ord af Propheten *Joel*: »*Sønder river Eders Hjerter og ikke Eders Klæder, vender om til Herrens* - »de! var nu saaledes tilfældigt!« sagde man, som saa Meget er tilfældigt!

6 halv] halvt C. 33 Altret] Alteret C. 40 *inhestreg]* mgl. A.